Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 7 mars 2013*

”Direktiv 2001/29/EG — Artikel 3.1 — Vidaresändning via internet av sändningar från kommersiella tv-programföretag av tredje man — ’Live streaming’ — Överföring till allmänheten”

I mål C-607/11,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) (Förenade kungariket) genom beslut av den 17 november 2011, som inkom till domstolen den 28 november 2011, i målet

ITV Broadcasting Ltd,

ITV 2 Ltd,

ITV Digital Channels Ltd,

Channel 4 Television Corporation,

4 Ventures Ltd,

Channel 5 Broadcasting Ltd,

ITV Studios Ltd

mot

TVCatchup Ltd,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Bay Larsen, domstolens vice ordförande K. Lenaerts, tillika tillförordnad domare på fjärde avdelningen, samt domarna J. Malenovský (referent), U. Lõhmus och M. Safjan,

generaladvokat: Y. Bot,

justitiesekreterare: handläggaren K. Malacek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 19 november 2012,

* Rättegångsspråk: engelska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— ITV Broadcasting Ltd, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd och ITV Studios Ltd, genom J. Mellor, QC, J. Bowhill, barrister, samt P. Stevens och J. Vertes, solicitors,

— TVCatchup Ltd, genom L. Gilmore, solicitor, och M. Howe, QC,

— Förenade kungarikets regering, genom S. Ossowski och L. Christie, båda i egenskap av ombud, biträdda av C. May, barrister,

— Frankrikes regering, genom G. de Bergues och M. Perrot, båda i egenskap av ombud,

— Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av M. Russo, avvocato dello Stato,

— Polens regering, genom M. Szpunar och B. Majczyna, båda i egenskap av ombud,

— Portugals regering, genom L. Inez Fernandes och N. Conde, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom J. Samnadda och F. Wilman, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan ITV Broadcasting Ltd, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd och ITV Studios Ltd, å ena sidan, och TVCatchup Ltd (nedan kallat TVC), å andra sidan. Målet rör det sistnämnda företagets vidaresändningar via internet, så gott som direkt, av kärandenas tv-sändningar.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 I skälen 23 och 27 i direktiv 2001/29 anges följande:

”(23) I detta direktiv bör upphovsmannens rätt till överföring till allmänheten harmoniseras ytterligare. Denna rätt bör förstås i vid mening och omfatta all överföring till allmänheten som inte är närvarande på den plats varifrån överföringen sker. Denna rätt bör omfatta all sådan sändning eller vidaresändning av ett verk till allmänheten på trådbunden eller trådlös väg, inklusive radio- och televisionssändningar. Denna rätt omfattar inga andra åtgärder.

…

(27) Enbart tillhandahållandet av de fysiska förutsättningarna för att möjliggöra eller genomföra en överföring skall inte i sig betraktas som överföring i den mening som avses i detta direktiv.”

4 I artikel 3 i direktivet, som har rubriken ”Rätten till överföring av verk till allmänheten och rätten att göra andra alster tillgängliga för allmänheten”, föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna skall ge upphovsmän en ensamrätt att tillåta eller förbjuda varje överföring till allmänheten av deras verk, på trådbunden eller trådlös väg, inbegripet att verken görs tillgängliga för allmänheten på ett sådant sätt att enskilda kan få tillgång till dessa verk från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer.

…

3. De rättigheter som avses i punkterna 1 och 2 skall inte anses vara konsumerade genom någon form av överföring till allmänheten eller genom att alster görs tillgängliga för allmänheten enligt denna artikel.”

5 I artikel 2 i rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel (EGT L 248, s. 15) föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall föreskriva ensamrätt för upphovsmannen att ge tillstånd till överföring till allmänheten via satellit av upphovsrättsliga verk …”

6 I artikel 8.1 i detta direktiv föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall säkerställa att gällande upphovsrätt och närstående rättigheter tillämpas när program från andra medlemsstater vidaresänds via kabel inom deras territorium och att sådan vidaresändning äger rum på grundval av individuella eller kollektiva avtal mellan upphovsrättsinnehavare, innehavare av närstående rättigheter och kabeloperatörer.”

Engelsk rätt

7 I section 20 i 1988 års lag om upphovsrätt, mönster och patent (Copyright, Designs and Patents Act 1988), i den lydelse som är tillämplig på målet vid den nationella domstolen, med rubriken ”Intrång genom överföring till allmänheten”, föreskrivs följande:

”1. Överföring av verk till allmänheten begränsas av upphovsrätten till

a) litterära, sceniska, musikaliska eller konstnärliga verk,

b) ljud- eller filmupptagningar, eller

c) radio- och televisionssändningar.

2. Överföring till allmänheten i denna del avser överföring som sker elektroniskt. Sådan överföring av ett verk omfattar

a) radio- och televisionssändning av verket, och

b) tillgängliggörande av verket för allmänheten genom elektronisk överföring på ett sådant sätt att enskilda personer kan få tillgång till det från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

8 Kärandena är kommersiella tv-programföretag som enligt nationell rätt äger upphovsrätten till tv-sändningarna i sig och till filmer och andra inslag som ingår i deras sändningar. De finansieras genom reklam som visas i deras sändningar.

9 TVC erbjuder via internet en tjänst för tv-sändningar, vilken gör det möjligt för användare att via internet ta emot ”direktsända” strömmande mediefiler (”live streams”) från gratis markbundna tv-sändningar, däribland kärandenas sändningar.

10 TVC försäkrar sig om att användarna av tjänsterna endast får tillgång till innehåll som de redan har rätt att se inom Förenade kungariket tack vare sin tv-licens. Villkoren som användarna måste godkänna innehåller krav på innehav av en giltig tv-licens och ett villkor som innebär att TVC:s tjänst endast får utnyttjas inom landet. TVC:s webbplats är utrustad för att kunna fastställa var användaren befinner sig och den nekar tillgång när användaren inte uppfyller villkoren.

11 TVC:s tjänst finansieras genom reklam. En audiovisuell reklam visas innan direktuppspelningen av sändningen kan ses. De reklaminslag som ingick i de ursprungliga sändningarna behålls oförändrade och sänds till användaren som en del av direktuppspelningen. Reklam i gränssnittet för mjukvaran (”in-skin”) visas också på den dator eller annan apparat som användaren nyttjar.

12 Fyra grupper av servrar används av TVC för verksamheten, nämligen servrar för mottagning, för kodning och för ursprung samt gränsservrar.

13 De ingående signaler som TVC använder är vanliga markbundna signaler och satellitsignaler, som har sänts ut av kärandena. Dessa signaler fångas upp med hjälp av en antenn och förs över till mottagningsservrarna, vilka hämtar upp enskilda strömmande mediefiler från den mottagna signalen utan att ändra dem. Kodningsservrarna konverterar filerna till ett annat komprimeringsformat. Ursprungsservrarna förbereder sedan de strömmande mediefilerna för sändning via internet i olika format. Efter denna punkt behandlas de kanaler som TVC erbjuder ytterligare endast om åtminstone någon användare har begärt kanalen i fråga. Om det inte finns någon begäran om en viss kanal, raderas signalen.

14 Gränsservrarna är via internet anslutna till användarens dator eller mobiltelefon. När gränsservern tar emot en begäran om en kanal från en användare kopplar den upp sig till ursprungsservern som sänder kanalen, om inte kanalen i fråga redan sänds av gränsservern till en annan användare. Mjukvaran i gränsservern skapar ett separat strömmande medium för varje användare som begär en kanal. Datapaket som lämnar gränsservern är således adresserade till en enskild användare och inte till en grupp användare.

15 Strömmande media som tillhandahålls av gränsservrarna finns tillgängliga i olika format. Formaten som används är för direktuppspelning via Adobe Flash för datorer, HTTP för bärbara apparater från Apple och RTSP för Android- och Blackberrymobiltelefoner.

16 Kärandena väckte talan mot TVC vid High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) för intrång i deras upphovsrätt till tv-sändningarna och filmerna, på grund av, bland annat, att det skett överföring till allmänheten som är förbjuden enligt section 20 i 1988 års lag om upphovsrätt, mönster och patent, i den lydelse som är tillämplig i målet vid den nationella domstolen, och enligt artikel 3.1 i direktiv 2001/29.

17 Enligt den hänskjutande domstolen är det inte möjligt att utifrån domen av den 7 december 2006 i mål C-306/05, SGAE (REG 2006, s. I-11519), och av den 13 oktober 2011 i de förenade målen C-431/09 och C-432/09, Airfield och Canal Digitaal (REU 2011, s. I-9363) klart avgöra om ett företag, som TVC, utför ”överföring till allmänheten” i den mening som avses i artikel 3.1 i

direktiv 2001/29 när detta företag, fullständigt medvetet om konsekvenserna av sina handlingar och i syfte att locka till sig tittare till sina egna sändningar och sin egen reklam, via internet överför tv-sändningar till delar av allmänheten som har rätt att få tillgång till den ursprungliga sändningen via sina egna tv-apparater eller bärbara datorer i sina hem.

18 Mot denna bakgrund beslutade High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) att vilandeförklara målet och att ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1) Omfattar rätten att tillåta eller förbjuda en ’överföring till allmänheten av deras verk, på trådbunden eller trådlös väg’ enligt artikel 3.1 i direktiv [2001/29] ett fall där

a) upphovsmännen tillåter att deras verk ingår i markbundna gratis tv-sändningar, som är avsedda för mottagning antingen inom en medlemsstats hela territorium eller inom ett visst geografiskt område i medlemsstaten, och

b) en tredje part (till exempel ett annat företag än det ursprungliga programföretaget) tillhandahåller en tjänst, varigenom enskilda abonnenter inom tv-sändningens avsedda mottagningsområde, vilka lagligen kan ta emot sändningen med en tv-mottagare i sina hem, kan koppla upp sig på tredje partens server och ta emot sändningens innehåll genom direktuppspelning via internet?

2. Påverkas svaret på den ovannämnda frågan av följande:

a) Tredje partens server medger endast en ’individuell’ anslutning för varje abonnent, varigenom varje enskild abonnent upprättar sin egen internetanslutning till servern och varje datapaket som sänds från servern till internet är adresserad till endast en enda abonnent.

b) Tredje partens tjänst är finansierad av reklam som visas ’pre-roll’ (det vill säga under tiden efter det att en abonnent har kopplat upp sig, men innan han eller hon börjar ta emot sändningens innehåll) eller ’in-skin’ (det vill säga ingår i gränssnittet för den mjukvara som spelar upp det mottagna programmet på abonnentens apparat men utanför programbilden), medan sändningens ursprungliga reklaminslag däremot visas för abonnenten på det ställe där programföretaget har satt in dem i programmet?

c) Det intervenerande företaget

i) levererar en tjänst som är alternativ till det ursprungliga programföretagets tjänst och därigenom agerar i direkt konkurrens med det ursprungliga programföretaget om tittare, eller

ii) handlar i direkt konkurrens med det ursprungliga programföretaget om reklaminkomster?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Fråga 1 och fråga 2 a

19 Den hänskjutande domstolen har ställt fråga 1 och fråga 2 a för att få klarhet i huruvida uttrycket ”överföring till allmänheten” i artikel 3.1 i direktiv 2001/29 ska tolkas så, att det omfattar en vidaresändning av verk som ingår i en markbunden tv-sändning

— som utförs av ett annat företag än det ursprungliga programföretaget, och

— som genom direktuppspelning via internet är tillgängligt för detta företags abonnenter, vilka kan motta denna vidaresändning genom att koppla upp sig till företagets server,

— under förutsättning att dessa abonnenter befinner sig inom mottagningsområdet för den markbundna tv-sändningen och lagligen kan ta emot denna med en tv-mottagare.

20 EU-domstolen erinrar om att det huvudsakliga syftet med direktiv 2001/29 är att införa en hög skyddsnivå till förmån för upphovsmän. En sådan skyddsnivå medför att upphovsmännen erhåller en skälig ersättning när deras verk används, särskilt vid överföring av dessa verk till allmänheten. Begreppet överföring till allmänheten bör följaktligen ges en vid tolkning, vilket för övrigt anges uttryckligen i skäl 23 i detta direktiv (se domen i det ovannämnda målet SGAE, punkt 36 och dom av den 4 oktober 2011 i de förenade målen C-403/09 och C-429/08, Football Association Premier League m.fl., REU 2011, s. I-9083, punkt 186).

21 För det första ska domstolen klargöra innebörden i uttrycket ”överföring” och avgöra frågan huruvida verksamheten i målet vid den nationella domstolen omfattas av detta.

22 Domstolen erinrar om att uttrycket överföring inte definieras på ett uttömmande sätt i direktiv 2001/29. Innebörden och omfattningen av detta uttryck ska således fastställas med hänsyn till det sammanhang i vilket det förekommer, samt med beaktande av syftet som nämns i punkt 20 i denna dom.

23 Det följer särskilt av skäl 23 i direktiv 2001/29 att upphovsmannens rätt till överföring till allmänheten omfattar all sändning eller vidaresändning av ett verk till allmänheten, som inte är närvarande på den plats varifrån överföringen sker, på trådbunden eller trådlös väg, inklusive radio- och tv-sändningar. Det följer dessutom av artikel 3.3 i direktivet att tillåtelse till att upphovsrättsligt skyddade verk ingår i en överföring till allmänheten inte konsumerar rätten att tillåta eller förbjuda andra överföringar till allmänheten av verken.

24 Härav följer att unionslagstiftaren, genom att reglera de situationer där ett verk används flera gånger, menar att varje sändning eller vidaresändning av ett verk genom användning av en särskild teknik ska, i princip, tillåtas individuellt av upphovsmannen i fråga.

25 Dessa konstateranden styrks vidare av att det enligt artiklarna 2 och 8 i direktiv 93/83 krävs ett nytt tillstånd för en samtidig, oförändrad och oavkortad vidaresändning via kabel eller satellit av en ursprunglig radio- eller tv-sändning som innehåller skyddade verk, även om dessa sändningar redan kan tas emot inom området som täcks av sändningen med hjälp av annan teknik, såsom via trådlösa sändningar i det markbundna nätet.

26 När verk görs tillgängliga genom vidaresändning via internet av en markbunden tv-sändning, sker detta med användning av en annan teknik än den som använts för den ursprungliga överföringen. Detta ska därför anses utgöra ”överföring” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29. Följaktligen kan en sådan vidaresändning inte undgå kravet på tillåtelse från upphovsmännen till de vidaresända verken när dessa överförs till allmänheten.

27 Denna slutsats påverkas inte av TVC:s invändning att ett sådant tillgängliggörande av verken via internet som i förevarande mål endast utgör ett sätt att rent tekniskt säkerställa eller förbättra mottagningen av den markbundna tv-sändningen inom det område som täcks av sändningen.

28 Det följer förvisso av domstolens praxis att ett sätt att rent tekniskt säkerställa eller förbättra mottagningen av den ursprungliga sändningen inom området som täcks av sändningen inte utgör en ”överföring” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29 (se, för ett liknande resonemang, domarna i de ovannämnda förenade målen Football Association Premier League m.fl., punkt 194, och Airfield och Canal Digitaal, punkterna 74 och 79).

29 Användandet av ett sådant tekniskt tillvägagångssätt ska emellertid begränsa sig till att bibehålla eller förbättra mottagningskvaliteten på en redan befintlig sändning, och får inte utgöra en annan sändning än denna.

30 I förevarande mål utgör emellertid TVC:s agerande en sändning av de aktuella skyddade verken, som är separat i förhållande till den som utförs av det berörda programföretaget. TVC:s agerande syftar inte på något sätt till att bibehålla eller förbättra mottagningskvaliteten på sändningen som utförs av detta företag. Mot bakgrund av detta kan agerandet inte anses utgöra ett rent tekniskt tillvägagångssätt i den mening som anges i punkt 28 i förevarande dom.

31 För det andra krävs det även att de skyddade verken faktiskt överförs till en ”allmänhet” för att agerandet ska omfattas av uttrycket ”överföring till allmänheten” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29.

32 Av domstolens praxis följer att uttrycket allmänheten som används i denna bestämmelse avser ett obestämt antal potentiella tittare eller åhörare och dessutom förutsätter ett ganska stort antal personer (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet SGAE, punkterna 37 och 38 och där angiven rättspraxis).

33 Vad gäller i synnerhet det sista kriteriet, ska den sammantagna effekten av att verk görs tillgängliga för potentiella tittare beaktas. I detta hänseende är det framförallt relevant att veta hur många personer som har tillgång till samma verk parallellt och efter varandra (se domen i det ovannämnda målet SGAE, punkt 39).

34 I detta sammanhang är det inte relevant huruvida de potentiella tittarna har tillgång till de överförda verken via individuella anslutningar. Denna teknik hindrar nämligen inte att ett stort antal personer har tillgång till samma verk parallellt.

35 I förevarande mål ska påpekas att vidaresändningen av verken via internet riktar sig till samtliga personer boende i Förenade kungariket som har en internetuppkoppling och som påstår sig ha en tv-licens i denna stat. Dessa personer kan parallellt få tillgång till de skyddade verken genom ”live streaming” av tv-sändningarna via internet.

36 Denna vidaresändning riktar sig således till ett obestämt antal potentiella tittare eller åhörare och förutsätter ett stort antal personer. Det kan följaktligen konstateras att de skyddade verken, genom den aktuella vidaresändningen, faktiskt överförs till ”allmänheten” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29.

37 TVC hävdar emellertid att vidaresändningen i målet vid den nationella domstolen inte uppfyller det nödvändiga kravet att det ska vara fråga om en ny allmänhet, i den mening som avses i domarna i de ovannämnda målen SGAE (punkt 40), Football Association Premier League m.fl. (punkt 197), och Airfield och Canal Digitaal (punkt 72). Mottagarna av TVC:s vidaresändning har rätt att följa tv-sändningen, med identiskt innehåll, via sina tv-apparater.

38 Domstolen konstaterar att de situationer som bedömdes i dessa mål klart skiljer sig från den situation som är aktuell i förevarande mål. I de förstnämnda målen bedömde domstolen situationer där en aktör, genom avsiktligt agerande, gjorde en tv-sändning innehållande skyddade verk tillgänglig för en ny allmänhet, som inte hade beaktats av de berörda upphovsmännen när de tillät den aktuella tv-sändningen.

39 Förevarande mål gäller däremot sändning av verk som ingår i en markbunden tv-sändning och tillgängliggörande av samma verk via internet. Det följer av punkterna 24–26 i förevarande dom att var och en av sändningarna ska ha en individuell och separat tillåtelse av de berörda upphovsmännen, eftersom var och en av sändningarna sker under särskilda tekniska omständigheter, med användande

av olika sätt att sända de skyddade verken, och var och en av dem är avsedda för allmänheten. Mot bakgrund av detta behöver domstolen inte längre bedöma kravet på en ny allmänhet, vilket endast är relevant i sådana situationer som domstolen har haft att uttala sig om i domarna i de ovannämnda målen SGAE, Football Association Premier League m.fl. och Airfield och Canal Digitaal.

40 Mot bakgrund av det ovan anförda ska fråga 1 och fråga 2 a besvaras på följande sätt. Uttrycket ”överföring till allmänheten” i artikel 3.1 i direktiv 2001/29 ska tolkas så, att det omfattar en vidaresändning av verk som ingår i en markbunden tv-sändning

— som utförs av ett annat företag än det ursprungliga programföretaget, och

— som genom direktuppspelning via internet är tillgängligt för detta företags abonnenter, vilka kan motta denna vidaresändning genom att koppla upp sig till företagets server,

— fastän dessa abonnenter befinner sig inom mottagningsområdet för den markbundna tv-sändningen och lagligen kan ta emot denna med en tv-mottagare.

Fråga 2 b

41 Den hänskjutande domstolen har ställt fråga 2 b för att få klarhet i huruvida svaret på fråga 1 påverkas av att en vidaresändning, som den i målet vid den nationella domstolen, finansieras med reklam och därmed har ett vinstsyfte.

42 Domstolen har förvisso påpekat att det inte saknar betydelse huruvida en ”överföring” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29 har ett vinstsyfte (se domen i det ovannämnda målet Football Association Premier League m.fl., punkt 204). Domstolen har emellertid konstaterat att ett sådant syfte inte nödvändigtvis är ett absolut villkor för att det ska föreligga överföring till allmänheten (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet SGAE, punkt 44).

43 Vinstsyftet är sålunda inte avgörande för om en vidaresändning, som den i förevarande mål, utgör ”överföring” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29.

44 Följaktligen ska fråga 2 b besvaras enligt följande. Svaret på fråga 1 påverkas inte av att en vidaresändning, som den i målet vid den nationella domstolen, finansieras med reklam och därmed har ett vinstsyfte.

Fråga 2 c

45 Den hänskjutande domstolen har ställt fråga 2 c för att få klarhet i huruvida svaret på fråga 1 påverkas av att en vidaresändning, som den i målet vid den nationella domstolen, utförs av ett företag som konkurrerar direkt med det ursprungliga programföretaget.

46 I detta hänseende är det tillräckligt att konstatera att det varken följer av direktiv 2001/29 eller av domstolens praxis att konkurrensförhållandet mellan de företag som sänder, eller vidaresänder, upphovsrättsligt skyddade verk parallellt är relevant för huruvida en sändning ska anses utgöra ”överföring till allmänheten” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29.

47 Följaktligen ska fråga 2 c besvaras enligt följande. Svaret på fråga 1 påverkas inte av att en vidaresändning, som den i målet vid den nationella domstolen, utförs av ett företag som konkurrerar direkt med det ursprungliga programföretaget.

Rättegångskostnader

48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

1) **Uttrycket ”överföring till allmänheten” i artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ska tolkas så, att det omfattar en vidaresändning av verk som ingår i en markbunden tv-sändning**

   — **som utförs av ett annat företag än det ursprungliga programföretaget, och**

   — **som genom direktuppspelning via internet är tillgängligt för detta företags abonnenter, vilka kan motta denna vidaresändning genom att koppla upp sig till företagets server,**

   — **fastän dessa abonnenter befinner sig inom mottagningsområdet för den markbundna tv-sändningen och lagligen kan ta emot denna med en tv-mottagare.**

2) **Svaret på fråga 1 påverkas inte av att en vidaresändning, som den i målet vid den nationella domstolen, finansieras med reklam och därmed har ett vinstsyfte.**

3) **Svaret på fråga 1 påverkas inte av att en vidaresändning, som den i målet vid den nationella domstolen, utförs av ett företag som konkurrerar direkt med det ursprungliga programföretaget.**

Underskrifter